

PROTOKÓŁ Z POSIEDZENIA JURY
IX edycji Powiatowego konkursu literackiego "Mój świat"

Komisja w składzie: Marzena Romańczuk - przewodnicząca; Katarzyna Grudzień; Agnieszka Piłat oraz Ryszard Smolak po przeczytaniu i analizie 31 wierszy na temat "Piękno mojej Ojczyzny" nadesłanych ze szkół ponadgimnazjalnych, gimnazjalnych i podstawowych z Puław, Kazimierza Dolnego, Końskowoli oraz Nałęczowa przyznało nagrody i wyróżnienia.

SZKOŁA PODSTAWOWA

NAGRODA

Laura Gorgol - Szkoła Podstawowa w Nałęczowie - uczennica p. Sylwii Krysy

Anastazja Galabova - Szkoła Podstawowa w Końskowoli - uczennica p. Elżbiety Owczarz

WYRÓŻNIENIE:

Wiktoria Wawer - Szkoła Podstawowa nr 4 w Puławach - uczennica p. Pauliny Paciorek

Nicola Jasik - Szkoła Podstawowa nr 6 w Puławach - uczennica p. Beaty Węglińskiej - Słowik

Lukasz Pasternak - Szkoła Podstawowa nr 6 w Puławach - uczeń p. Beaty Węglińskiej - Słowik

Karina Bojarszczuk - Szkoła Podstawowa w Końskowoli - uczennica p. Elżbiety Owczarz

Hanna Próchniak - Szkoła Podstawowa w Końskowoli - uczennica p. Elżbiety Owczarz

Maria Bartoszek - Szkoła Podstawowa nr 3 w Puławach - uczennica p. Anny Szmigiel

GIMNAZJUM ORAZ VII klasa szkoły podstawowej

NAGRODA

Aleksandra Woch - PG 4 - uczennica p. Lidii Sołtys

WYRÓŻNIENIE:

Małgorzata Skawińska - Zespół Szkół Europejskich im Szarych Szeregów w Puławach - uczennica p. Piotra Skawińskiego

Renata Zdun - Gimnazjum przy Szkole Podstawowej w Końskowoli - uczennica p. Elżbiety Owczarz

Julia Seredyn - Szkoła Podstawowa nr 9 w Puławach, klasa VII - uczennica p. Renaty Bany

SZKOŁY PONADGIMNAZJALNE

WYRÓŻNIENIE:

Aleksander Styrnik - Zespół Szkół Europejskich im Szarych Szeregów w Puławach - uczeń p. Piotra Skawińskiego

Alicja Włodarczyk - Zespół Szkół nr 1 im. Stefanii Sempołowskiej w Puławach - uczennica p. Barbary Legieć

IX POWIATOWY KONKURS LITERACKI
„Mój świat – Piękno mojej Ojczyzny”

SZKOŁA PODSTAWOWA KLASY IV-VI

NAGRODA:

Kocham

Kocham
białe mgły
unoszące się nad łąkami
i purpurowy blask
zachodzącego słońca.
Nad budzącymi się polami
niecierpliwe klucze bocianów
powracających do swych gniazd.
I ciepły piasek
nadwiślańskiego brzegu.
Wiosną pachnące lasy,
przydrożne kapliczki,
spokojne fale Bałtyku,
wiatr rozwiewający złote jesienne liście.
Górkę pokrytą śniegiem,
obrysowaną wstęgą śladów sanek.
I smukłe wieżyczki kościółka
Najbardziej kocham
opiekuńczo rozpięte skrzydła orła
ze złotą koroną
z dumą spoglądającego
na to wszystko,
co kocham.

Galabova Anastazja, lat 10
Szkoła Podstawowa w Końskowoli
Opiekun: Elżbieta Owczarz

Piękno mojej ojczyzny

Ci... cicho... posłuchaj
Jak deszcz w oddali jesienne liście pieści
Niewielkie żdźbła trawy muskają
Lustrzane tafle od kropli się marszczą.

Ci... cicho... obserwuj
Jak wiatr w oddali liście w powietrzu unosi
Żdźbła trawy do tańca podmuchem zaprasza
Lustrzane tafle wody niespokojnie rozprasza.
Ci... cicho... obejrzyj
Jak błysk złoty w oddali liście oświetla
Pałacym światłem żdźbła trawy promienia
W lustrzanych taflach skąpany się odmienia.
Ci... Cicho... zauważ
Jak tu pięknie... zaraz rozpocznie się burza...

Gorgol Laura, lat 12
Szkoła Podstawowa w Nałęczowie
Opiekun: Sylwia Krysa

WYRÓŻNIENIE:

Piękno wokół nas

Na Lubelszczyznę bocian mnie zrzucił,
tutaj mój dom jest i serce me.
Niejeden pewnie by się o to kłócił,
lecz ja tu właśnie dorastać chcę.

Tutaj cudowne są krajobrazy,
tutaj natury doświadczam wciąż,
błękitne niebo, bogate lasy,
Wisła doliną płynie jak wąż.

Tutaj stawiałam swe pierwsze kroki,
kolano zdarłam niejeden raz.
Mama tuliła do siebie mocno,
wytarła nosek zawsze na czas.

Tatusz po schodach wnosił na górę,
konikiem bywał, a czasem psem.
Miłości magią zawsze otaczał,
dokładnie o tym już dzisiaj wiem.

Dokoła różne dostrzegam piękno,
czy błękit oczu, czy włosów miękkość.
Lecz, co ważniejsze, w mojej ocenie,
jest piękno w sercu i czyste sumienie.

Dlatego Boże bardzo Ci dziękuję,
że dałeś mi taki cudowny świat.
Za naszych rodziców, szczerých przyjaciół,
dziękuję Tobie ja i mój brat.

Bartoszek Maria, lat 11
Szkoła Podstawowa nr 3 Brzechwy w Puławach
Opiekun: Anna Szmigiel

IX POWIATOWY KONKURS LITERACKI
„Mój świat – Piękno mojej Ojczyzny”

Polska

Biało kwitnące czereśnie,
czerwone maki na łące,
bociany zakładające swoje gniazda -
To kryje się pod słowem POLSKA.

Biało - czerwona flaga,
orzeł biały z koroną złotą,
ludzie kochający ojczyznę -
To kryje się pod słowem POLSKA.

Trudno opisać słowami
walkę z historii znaną:
„Za niepodległą!, „Za wolność!” -
To kryje się pod słowem POLSKA.

Nie jeden trud pokonany,
by flaga mogła trzepotać otwarcie,
bym mogła oglądać czereśnie, maki,
bociany,
mówiąc cudowne słowo POLSKA!

Próchniak Hanna, lat 10

Szkoła Podstawowa w Końskowoli

Opiekun: Elżbieta Owczarz

Te parki jesienne kolorowe,
Ten śnieg co spada na głowę,
Wiosenne łąki w zieleń bogate
I tęcza co zdobi niebo latem...

To jest mój kraj, ojczyzna ma,
Tysiące wsi, tysiące miast,
Wysokie góry, przepiękne morze,
Sady i pola kwitnące zbożem.

Czy jest na ziemi miejsce cudowniejsze,
Gdzie kwitną lipy i maki piękniejsze?
Duma i radość w mym sercu gości,
Jestem Polakiem i z krwi, i z kości!

Wawer Wiktoria, lat 12

Szkoła Podstawowa nr 4 w Puławach

Opiekun: Paulina Paciorek

Cudze chwalicie

„Cudze chwalicie, swego nie znacie” -
babcia mi mawiała.
Teraz wiem już, ile racji miała.
Pierwsze kroczki tutaj stawiałam,
od małego piękno Twoje poznawałam.
Wiem, że tak jak Bałtyk
nie szumi żadne morze,
że tylko mazurskie jeziora w tak wyjątkowym są kolorze.
Nigdzie w świecie śpiący rycerz gór nie pilnuje.
Nigdzie tak soczyście jabłko nie smakuje.
To tu krokusami polany górskie są wysłane
i czarne złoto spod ziemi jest wydobywane.
Tutaj pierniki, tam koziołki,
tu miód, tam lipa, tam koronki.
A jeszcze gdzieś indziej królewskiego zamku smok pilnuje.
To do nas po zimie tyle bocianów się zlatuje.
Uczę się tradycji, poznaję, zwiedzam, badam.
Będę słuchać uważniej babcinych opowiadań.

Bojarszczuk Karina, lat 10

Szkoła Podstawowa w Końskowoli

Opiekun: Elżbieta Owczarz

Nie było jej,
 A jest,
 Polska
 Sto lat temu odzyskała twarz
 Po ponad stu latach niewoli
 Wróciła na mapy świata
 Choć każdy wyciągał po nią ręce
 Ona nigdy się nie poddała
 I walczyła niczym lwica
 O honor swój i o granice
 Moja Polska jest piękna
 Taka zielona i radosna
 W niej życie i wiara
 Trwa od jej powstania
 Chcieli ją zniszczyć
 Lecz się nie dała
 Bo jest waleczna
 Nie odda łatwo swych Polaków
 Niech wiedzą, że dla niej wiele znaczą
 Piękna, zielona Polska
 Pełna drzew i kwiatów
 Pełna ludzi i marzeń
 Pełna ruchu i nadziei
 Polska wygląda jak panna młoda
 Na jej głowie welon z błękitnego Bałtyku
 Jej tułów przepasany jest Wisłą
 A na jej nóżkach są góry
 Polska
 Ojczyzna moja kochana
 Najpiękniejsza jest z całego świata
 Nie oddam jej nikomu
 Bo to moja piękna Ojczyzna
 Nie wierzysz mi?
 Przyjedź tutaj bądź wyjrzyj za okno
 I zakochaj się tak jak ja
 W tym prześlicznym kraju
 W Polsce

Pasternak Łukasz, lat 11

Szkoła Podstawowa nr 6 w Puławach

Opiekun: Beata Węglińska-Słowik

Zachwyt

Cóż to za malarz świat maluje dookoła?
 Cóż to za muzyk gra w kwiecistych
 łąkach?
 Czy to artyści natury, niczym czarodzieje
 schowali się gdzieś w kwiatów pąkach?

Wciąż mamia me zmysły,
 bawiąc się mym światem.
 Bieląc wszystko zimą,
 kolorując latem.

Wszystko wtedy jest radością,
 Każda pora jest obrazem,
 który można namalować
 będąc z nimi w zgodzie razem.

Stara brzoza pochylona,
 wierzba, co swe liście topi w błocie.
 Wszystko wokół jest prześliczne
 w urokliwej swej prostocie.

Ach, jak piękny jest mój świat.
 Ptaki, ludzie i zwierzęta,
 słońce, deszcz i śnieg i wiatr
 I twa twarz tak uśmiechnięta

Wokół wszystko mnie zachwyca,
 oddech świata wiatrem jest.
 Czyż nie piękne to co czuje?
 Patrzę, marzę, jestem gdzieś...

Jasik Nikola, lat 11

Szkoła Podstawowa nr 6 w Puławach

Opiekun: Beata Węglińska-Słowik

IX POWIATOWY KONKURS LITERACKI
„Mój świat – Piękno mojej Ojczyzny”

SZKOŁA PODSTAWOWA KLASY VII I GIMNAZJUM

NAGRODA:

Uśmiechnij się słońcem

Trzepot gołębic skrzydeł
Unosi się w powietrzu
Niczym burzowe chmury

Wiatr co płynie od wschodu
Splata wolno warkocze
Jeszcze młodym pędom zbóż

Wytrzepuję z mych włosów
Ciepłe śnieżynki płatków
Rosnącej obok wiśni

W powietrzu unosi się
Zapach zroszonej rankiem
Nie całkiem naszej ziemi

Ile błękitnych oczu
Zapatrzonych w jeden punkt
Na kuli ziemskiej milczy

Tyle zamkniętych powiek
Najczarniejszym zachodem
Człowieczego żywota

Wejrzyj chociaż jeden raz
Rozświetlonym umysłem
W głąb ulicznej kałuży

Zobacz w niej mój mały świat
Odmienny od ludzkiego
I uśmiechnij się słońcem

Woch Aleksandra, lat 15
Publiczne Gimnazjum nr 4 w Puławach
Opiekun : Lidia Sołtys

IX POWIATOWY KONKURS LITERACKI
„Mój świat – Piękno mojej Ojczyzny”

WYRÓŻNIENIE:

Mówili o Tobie

Mówili o Tobie tyle słów
Pochlebcy i Łgarze – w niby pięknych słowach.
Niektórzy śpiewali pieśni schlebujące twym płodom,
inni, daleko zapatrzeni, nie chcieli Cię znać.

Jednak oni wszyscy Ciebie nie widzieli.
Ani ci, którzy śpiewali hymny o Tobie, ani ci, którzy Cię znienawidzili.
Żaden z nich Cię nie znał
tak, jak ja Cię widziałam.

Oni widzieli Cię w Twej chwale lub upadku.
Co piękniejsze? - stwierdzić nie umiem...
Jednak te wydarzenia wzniosłe, piękne lub straszne,
nie dorównują takiemu stanowi, w jakim ja Cię widziałam.

Poeci widzieli cię powabną i silną.
Ja nie jestem poetą.
Śpiewacze opiewali Twoją urodę, jakże słodką w hymnach i odach.
Ja nie umiem śpiewać.
Malarze uwieczniali Twoje piękno na płótnie, jakby chcieli zamknąć kawałek Ciebie... dla siebie.
Ja nie umiem malować.

Wszyscy oni zachwycali się Tobą w Twej świetności,
niepowodzenia przemilczali... lub piętnowali.

Dla mnie nie jesteś jednak ani poezją,
ani prozą,
ani obrazem,
ani hymnem.

Ty jesteś dla mnie bżem, kwiatem,
Krzyżem...
i Codziennością.
Ja Cię nie chcę znać z wierszy ani z obrazów.
Ja Cię chcę prawdziwą,
taką, jaką jesteś naprawdę.

Bo ja Cię znam, jako piękną Panią
pозnaczoną uroklivymi bliznami.
Ty jesteś ludźmi,
cnotliwymi i tymi, których uważa się za okropnych.

Chcę Cię taką znać,
Moja Ojczyzno.

Zdun Renata, lat 16

Gimnazjum przy Szkole Podstawowej w Końskowoli
Opiekun: Elżbieta Owczarz

IX POWIATOWY KONKURS LITERACKI

„Mój świat – Piękno mojej Ojczyzny”

Powrót

Każda droga,
Kręta czy prosta,
Każdy ślad,
Na śniegu, pośród liści, świeżych traw,
Prowadzą w świat,
Który znam z dziecięcych lat.

Widzę miejsca,
Nowe, inne, dziwne,
Lecz wciąż takie same
Jak te, które zapamiętały
Moje dziecięce oczy.

Powrót wspomnień
Zniewala duszę
Nie dziecka,
Lecz kobiety.

Magiczna paleta zieleni.
Echo ptasich symfonii
Zewsząd dociera.
Matka Natura rękę moją chwyta.

Zamykam oczy,
By widzieć przejrzyściej
Momenty, chwile,
Które były, są i będą.

I idę pośród drzew,
Wśród promyków słońca.
Serce spokojne
I znów szczęśliwe.

Czas się zatrzymał
W mojej małej ojczyźnie
- mieście Puławy

Skawińska Małgorzata, lat 15
Zespół Szkół Europejskich
im. Szarych Szeregów w Puławach
Opiekun: Piotr Skawiński

Nadwiślański zachód słońca

Zachód słońca.
Świątynia Sybilli skąpana w pięknej, różowej poświacie.
Świat nie ma końca,
A puławskich krajobrazów często nie doceniacie.

Siedzę nad spokojną Wisłą, najpiękniejszą z polskich rzek
I napawam się tą ciszą,
Ona działa na mnie jak lek.
To nie ta cisza, podczas której w powietrzu niewypowiedziane słowa wiszą...

To jest cisza romantyczna, której nie chce się przerywać
Lek na duszę i na serce,
Który z problemów obmywa.
Nie daj zgasnąć tej iskierce.

Wokół drzewa, dar przyrody,
Ogrom piękna karmi oczy,
A na wodzie korowody
Kaczek – strażniczek tej nocy.

To mój świat, ta cichość właśnie
Pełna piękna niewypowiedzianego
Zaraz nasza Wisłą zaśnie...
Niech nie śni się jej nic złego.

Seredyn Julia, lat 13, klasa VII
Szkoła Podstawowa nr 9 w Puławach
Opiekun: Renata Bany

IX POWIATOWY KONKURS LITERACKI
„Mój świat – Piękno mojej Ojczyzny”

SZKOŁA PONADGIMNAZJALNA

WYRÓŻNIENIE:

Ojczyzna

Ziemia ojców- jak to brzmi podniosłe,
widziałam Wieżę Eiffla,
pola bawełny we Francji,
zorze polarną
i słoneczniki w Holandii,
jeździłam na nartach po
stokach austriackich Alp,
piłam herbatę z mlekiem pod Big Ben-en,
piękne to było,
piękne...
prawie tak samo piękne
jak Kościół Mariacki,
nasze poloniny,
niebieska wstążka Wisły,
stogi siana,
maki w pszenicy,

piękne to było...
nie wiem, co czeka
mnie w życiu,
w którą ulicę pchnie mnie los,
ale wiem, że
zawsze
wracać tu będę,
jak syn marnotrawny,
jak echo,
to jest mój dom,
mój kraj,
piękna moja ojczyzna.

Włodarczyk Alicja, lat 17

Zespół Szkół nr 1

im. Stefanii Sempołowskiej w Puławach

Opiekun: Barbara Legieć

Sen o Puławach

Przechodzę koło domu,
Przechodzę koło parku,
Przechodzę koło aut zastygłych
W zadumie.

Natura wydarła własność ludzką,
Utopiła w morzu zielonym.
Domek Chiński zakochał się w mchu,
Rzeźba w parku przytuliła bluszcz.

Budynki zostały dotknięte pocałunkiem roślin.
Nawet most stary
Też zauroczył się
W zieleni.

Styrnik Aleksander, lat 16

Zespół Szkół Europejskich im. Szarych Szeregów w Puławach

Opiekun: Piotr Skawiński